

למה בית מקדש!?

"בשלושה דברים עתידים ישראל למאוס: במלכות שמים, ובמלכות בית דוד ובבנין בית המקדש... אמר ר' סימון בן מנסיא: אין ישראל רואים סימן גאולה לעולם עד שיחזרו וביקשו שלשתם. זה שאמר הכתוב: "אחר ישובו בני ישראל וביקשו את ה' אלקיהם" – זו מלכות שמים. "ואת דוד מלכם" – זו מלכות בית דוד. "ופחדו אל ה' ואל טובו" – זה בית המקדש." (מדרש שמואל י"ג, ד')

עם ישראל נמצא היום, לצערנו, בדיוק במצב שמתואר במדרש: "עתידים ישראל למאוס... בבנין בית המקדש". עם ישראל בוחר היום להתעלם ולמאוס במציאות של חיים עם בית המקדש. גם בעבר, לאחר חורבן בית המקדש הראשון ושבעים שנות הגלות, לא היה ברור לעם ישראל שהם צריכים ורוצים לבנות את בית המקדש.

ה' אומר לחגי הנביא "העם הזה אמרו לא עת בא עת בית ה' להיבנות". עם ישראל לאחר שבעים שנה של גלות בבבל לא מרגישים צורך לבנות את בית המקדש, והם אומרים "לא עת בית ה' להיבנות...". הקב"ה מגיב על כך בשאלה נוקבת:

"העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב!?"

והשאלה הזו ממשיכה ומהדהדת עד עצם היום הזה...

גם היום אנחנו ממשיכים לשבת ספונים בבתינו, להתעסק בחיי היום יום שלנו, בעוד בית המקדש חרב....

מה גורם למצב הזה? מדוע כל כך קשה לנו לרצות ולעסוק בבנין בית המקדש?

כנראה שאנחנו פשוט לא יודעים מה אנחנו מפסידים!

לצערנו, נולדנו למציאות הקשה הזו בה אנחנו אפילו לא יודעים מה אנחנו חסרים...

אבל למרות הכול מעט שבמעט אנחנו כן יכולים ללמוד ולהכיל!

ככל שנלמד יותר כך נבין יותר מה חסר לנו, וכך גם נוכל קצת יותר להרגיש מה אנחנו רוצים ולאן אנחנו שואפים... וכל נוכל

גם להרגיש שאנחנו מצפים לישועה!

אז מה חסר לנו היום בלי בית המקדש!?

תרי"ג מצוות

אין צורך במאמץ גדול כדי לראות שנוצר חלל גדול בתרי"ג מצוות התורה עם חורבן בית המקדש.

מתוך תרי"ג, 613, מצוות התורה למעלה מ 200 מצוות לא ניתן לקיים היום בהעדר בית מקדש! למעלה מ 200 מצוות

קשורות למקדש, להקמתו, לדיני הקורבנות, הלכות טומאה וטהרה, עליה לרגל, ביכורים ועוד...

תרי"ג המצוות הם ביטוי ל"כל התורה כולה", והן מעידות כאלף עדים על החיסרון והדלות שיש לנו היום במערכת המצוות

ללא בית המקדש!

השראת השכינה

"אולם עיקר חסרוננו, זה אשר כל שאר החסרונות נובעים ממנו, הרי הוא ההעדר השראת השכינה, המחיה אותנו, מקרבנו

ממש, כאשר התקיימו דברי התורה "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה".

צרתנו הגדולה היא בכך שאיננו יודעים כלל הארת פנים כיצד יונקים ממנה נשמת חיים, באשר כה התרחקנו ואין בידנו

להשוות, ושוב עלינו להצביע על המחסור, על החלל הפנוי....

... אולם מאז חרב מקדשנו כל חיינו הרוחניים הפכו לחד סטריים, אנו משתדלים בכל כוחנו להיות לו לעם, או על כל פנים

להיות ראויים לתואר זה. אנו מאמינים ולומדים, מתפללים, אוהבים ועובדים ואיננו מקבלים תשובה. כאותה אשה הכותבת

מכתבים לבעלה שנסע, מבקשתו לחזור, משדלת, מצפה, מתפללת ושופכת דמעותיה, ולא די שאינו חוזר, אלא שכלל אינו

עונה לה....

- קשר עם הקב"ה
- חיות- "כלב באיברים"
- ברכה לעולם
- מערכת המשפט
- אחדות
- מנהיגות
- שלום
- כפרה
- מועדי ישראל (יו"כ, פסח...)

מה אפשר לעשות?

- להיות ראויים-
בית המקדש הראשון והשני נחרבו כיון שלא היינו ראויים להם.
"כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו חרב בימיו". כיוון שבית המקדש עלול להיות מותנה ברמה הרוחנית של עם ישראל עלינו לעבוד בראש ובראשונה על עצמנו שנהיה ראויים.
- להכניס למודעות-
עלינו לעורר את עם ישראל ולהפיץ את חשיבותו של בית המקדש.
ידוע המאמר בכוזרי: "גם מי שמעורר בלב בני האדם אהבה למקום הקדוש הזה ראוי לשכר ומקרב את עת בוא תקוותינו..."
- לימוד הלכות-
אחד הדברים, כשאין יכולת לעשות מעשים, המקשרים אדם לנושא כלשהו הוא הלימוד.
אנחנו יכולים להעמיק וללמוד בכל מסגרת שהיא על בית המקדש וכל הקשור אליו.
- קשר פיזי-
העיסוק והלימוד צריכים להיות לא רק רעיוניים. הליכה לסיבובי שערים סביב הר הבית, ותפילה בכותל המערבי על בניין הבית- מקרבים אותנו אל בית המקדש.
- זכרון ירושלים-
זכירת ירושלים והחורבן בכל מצב ובכל מקום תקשר אותנו אל בית המקדש.
כשאדם בונה בית- להשאיר אמה על אמה לא מסוידת
בחתונה- לשבור כוס ולומר "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני"
בכל זמן ובכל מצב לזכור את בית המקדש!